

N Handelsprakt. - Etikettering schoenen A2
MH/AB/JP
775-2017

Brussel, 13 december 2017

ADVIES

over

**EEN VOORSTEL TOT HERZIENING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN
8 JULI 1996 TOT REGELING VAN DE ETIKETTERING VAN IN VOOR DE
VERBRUIKER BESTEMD SCOEISEL VERWERKTE MATERIALEN**

(goedgekeurd door het bureau op 21 november 2017,
bekrachtigd door de algemene vergadering van de Hoge Raad op 13 december 2017)

In zijn schrijven van 7 september 2017 heeft dhr. Kris Peeters, Vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, het advies van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO gevraagd over een voorstel tot herziening van het koninklijk besluit van 8 juli 1996 tot regeling van de etikettering van in voor de verbruiker bestemd schoeisel verwerkte materialen.

Na elektronische raadpleging van de betrokken beroepsorganisaties die vertegenwoordigd zijn binnen sectorcommissie nr. 2 - Textiel en leder, heeft het bureau van de Hoge Raad op 21 november 2017 onderstaand advies uitgebracht, dat werd bekrachtigd door de algemene vergadering van de Hoge Raad op 13 december 2017.

CONTEXT

Het koninklijk besluit van 8 juli 1996 tot regeling van de etikettering van in voor de verbruiker bestemd schoeisel verwerkte materialen legt de verplichting op de consument in te lichten over de gebruikte materialen in het schoeisel door middel van een tekst of pictogrammen. Artikel 6, laatste alinea van het koninklijk besluit voorziet: “*De verkoper, die aan de consument schoeisel te koop aanbiedt, dient de consument naar behoren in te lichten over de betekenis van de pictogrammen door middel van een bord, geplaatst op een voor de consument duidelijk zichtbare plaats in de nabijheid van het schoeisel.*”

Deze bepaling is enkel van toepassing op de traditionele handelszaken, want het koninklijk besluit van 8 juli 1996 houdt geen rekening met de ondernemingen die actief zijn in de e-commerce en de catalogusverkoop. Om deze reden wil de Minister de verplichting de consument in te lichten door middel van een bord schrappen, om de handelaars zo toe te laten de consument met andere middelen in te lichten over de betekenis van de gebruikte pictogrammen. De Minister vraagt het advies van de Hoge Raad over dit laatste punt, maar in de adviesvraag wordt geen enkel concreet tekstvoorstel geformuleerd.

STANDPUNTEN

De Hoge Raad is in de eerste plaats voorstander van volledige informatie voor de consument aangaande de materialen die voorkomen in de samenstelling van schoeisel via de hiervoor voorziene pictogrammen, overeenkomstig richtlijn 94/11/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 maart 1994 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lidstaten inzake de etikettering van de in de belangrijkste onderdelen van voor de verbruiker bestemd schoeisel gebruikte materialen.

Deze informatie is uitermate belangrijk want ze moet toelaten de consument in te lichten over de kwaliteit van het schoeisel en hem op het ogenblik van de aankoop helpen zijn keuze te maken met volledige kennis van zaken. Het is ook belangrijk dat deze informatie hem verschaft wordt via de meest geschikte informatiekanalen en -dragers.

In de detailhandel zijn de informatiekanalen en -dragers, in het bijzonder de digitale, de laatste jaren toegenomen, gediversifieerd en verbeterd. De consumenten kunnen via diverse kanalen ingelicht worden en kunnen aldus op elk ogenblik de kwaliteit van de producten vergelijken en de producten zoeken die het best aan hun behoeften voldoen.

In deze context meent de Hoge Raad dat de informatie die aan de consument moet worden verstrekt over de componenten van het schoeisel niet meer uitsluitend via één drager, meer bepaald het bord, mag worden meegedeeld, zoals voorzien in artikel 6, laatste alinea, van het koninklijk besluit van 8 juli 1996 tot regeling van de etikettering van in voor de verbruiker bestemd schoeisel verwerkte materialen. Dit enige communicatiemiddel is op heden immers enigszins voorbijgestreefd en beantwoordt niet meer aan de verwachtingen van de consument. Hij onderschrijft bijgevolg de voorgestelde afschaffing van artikel 6, laatste alinea, van het koninklijk besluit van 8 juli 1996.

Aangezien de digitale technologie en dragers steeds belangrijker zijn geworden, zowel in de handelstransacties als voor het verstrekken van informatie aan de consument, meent de Hoge Raad dat het nieuwe ontwerp van koninklijk besluit niet enkel rekening moet houden met de huidige en toekomstige technologische evoluties, maar dat het ook een zekere flexibiliteit moet toekennen aan de ondernemers op het vlak van de instrumenten die zij gebruiken om informatie te verstrekken over de samenstelling van het schoeisel. Zij moeten de mogelijkheid hebben volledige informatie te verstrekken aan hun cliënteel via diverse informatiedragers, zowel fysieke (bord, uithangbord, schoendoos, ...) als digitale (digitale affichering, QR code, ...). Er moeten dus alternatieve afficheringswijzen voorzien worden om de kleinhandelaar toe te laten de drager(s) te kiezen die het best beantwoordt(en) aan de behoeften van de onderneming.

De Hoge Raad benadrukt echter dat het belangrijk is de consument ten laatste op het ogenblik van de aankoop via de pictogrammen volledige en gedetailleerde informatie te verstrekken over de materialen die verwerkt zijn in het schoeisel. Deze verplichting moet van toepassing zijn op alle plaatsen waar schoeisel te koop aangeboden wordt.

De Hoge Raad vraagt bovendien er in het bijzonder op te letten dat de nieuwe regelgeving geen onnodige administratieve formaliteiten oplegt aan de kleinhandelaar.

BESLUIT

De Hoge Raad staat positief tegenover de afschaffing van het bord als enige instrument om de consument in te lichten en pleit, met het oog op de doelmatigheid, voor het gebruik van andere modernere communicatiemiddelen.

De wijzigingen die aangebracht worden in het koninklijk besluit van 8 juli 1996 moeten rekening houden met de huidige en toekomstige technologische evoluties. Om deze reden vraagt de Hoge Raad dat de ondernemers zouden kunnen genieten van een zekere flexibiliteit op het gebied van de fysieke of digitale dragers die zij gebruiken om de samenstelling van het te koop aangeboden schoeisel aan te geven. De geboden vrijheid inzake de informatiedrager ontslaat de verkoper echter niet van de verplichting om de consument steeds via het meest geschikte middel zo goed mogelijk te informeren over de aard en kwaliteit van het schoeisel.

Indien er rekening gehouden wordt met de bemerkingen die in dit advies worden geformuleerd, brengt de Hoge Raad een gunstig advies uit over het voorstel tot herziening van het desbetreffende koninklijk besluit.